

“MIERINIET MANUS ĻAUDIS”

Sabata pēcpusdienai

NEDĒĻAS PĒTĪJUMIEM:

Jes 40:1, 2; Jes 40:3–8; Jes 40:9–11, Jes 40:12–31.

ATMIŅAS PANTS:

“Kāp jo augstā kalnā, Ciāna, tu labās vēsts nesēja! Pacel savu balsi ar spēku, Jeruzāleme, tu labās vēsts nesēja, un nebīsties! Pasludini Jūdas pilsētām: ‘Redziet, te ir jūsu Dievs!’”
(Jes 40:9)

Otrais pasaules karš beidzās 1945. gadā, kad kāds japāņu karavīrs Šoiki Jokoi (Shoichi Yokoi) slēpās džungļos uz Guamas salas. Skrejlapīņas, ko izmeta ASV lidmašīnas, pasludināja mieru, bet Jokoi domāja, ka tā ir krāpšana. Būdams lojāls, patriotisks imperatora karavīrs, viņš bija zvērējis nekad nepadoties. Tā kā viņam nebija nekāda kontakta ar civilizāciju, viņš dzīvoja no tā, ko varēja atrast džungļos, – viņš patiešām dzīvoja trūcīgi un smagos apstākļos.

1972. gadā – 27 gadus pēc Otrā pasaules kara beigām – mednieki uzgāja Jokoi, kad viņš zvejoja, un tikai tad viņš uzzināja, ka miera vēsts bija patiesība. Kamēr pārējie viņa tautieši bija baudījuši desmitiem gadu ilgu mieru, Jokoi dzīvoja desmitiem gadu ilgā trūcumā un spriedzē. (Roy Gane, *Altar Call* (Berrien Springs, Mich.: Diadem, 1999), p. 304)

Pirms daudziem gadsimtiem ar pravieša Jesajas starpniecību Dievs bija pasludinājis, ka Viņa ļaužu spriedze un ciešanas ir pagājušas: “Ieprieciniet, ieprieciniet Manu tautu!” saka jūsu Dievs. ‘Runājiet sirsnīgi ar Jeruzālemi un sakait tai, ka tās ciešanu laiks ir piepildīts, ka tās noziegums salīdzināts, jo tā ir no Tā Kunga rokas saņēmusi divkārtīgu sodu par visiem saviem grēkiem.’” (Jes 40:1, 2)

Aplūkosim, ko tas nozīmē.

Lūdzu, iepazīsties ar šīs nedēļas tēmu, lai sagatavotos Bībeles izpētei 20. februārī.

Iepriecinājums nākotnei (Jes 40:1, 2)

Jes 40:1, 2 Dievs iepriecina Savu tautu. Viņu soda laiks beidzot ir noslēdzies. Kas tas par sodu? _____

Uz šo jautājumu ir daudz atbilžu. Bija sods, ko piepildīja Asīrija, Dieva dusmu rīkste (Jes 10), no kā Dievs atbrīvoja Jūdu, iznīcinot Sanheriba armiju 701. gadā pirms Kristus (Jes 37. nod.). Bija sods, ko īstenoja Babilonija, kas aizveda bagātību un cilvēkus no Jūdas, jo ķēniņš Hiskija bija izrādījis savu bagātību Merodah-Baladana sūtņiem (Jes 39). Un bija sods, ko īstenoja viena no citām tautām, pret ko Jesaja rakstīja vēstis (Jes 14. – 23. nod.).

Vienlaikus, lai gan “Asīrija” un “asīrieši” no Jes 7:17 līdz Jes 38:6 ir pieminēti 43 reizes, šī tauta citviet Jesajas grāmatā ir minēta tikai vienu reizi, kur Jes 52:4 atsaucas uz apspiešanu pagātnē, ko īstenoja Ēģipte un tad “asīrieši”. Tālāk Jesajas grāmatā ir pieminēta atbrīvošana no Babilonijas gūsta (Jes 43:14; Jes 47:1; Jes 48:14, 20), un persietim Kīram, kurš iekaroja Bābeli 539. gadā pirms Kristus, bija jāatbrīvo Jūdas trimdinieki (Jes 44:28, Jes 45:1, Jes 45:13).

Jesajas grāmatas 1. – 39. nodaļa uzsver notikumus, kas noved pie atbrīvošanas no asīriešiem 701. gadā pirms Kristus, bet 40. nodaļas sākumā grāmata pārlec par pusotru gadsimtu uz priekšu uz Bābeles beigām 539. gadā pirms Kristus un uz jūdu atgriešanos īsi pēc tam.

Vai atgriešanās no Bābeles ir saistīta ar kaut ko, kas Jesajas grāmatā minēts iepriekš?

Ja jā, tad ar ko? _____

39. nodaļa ir kā pāreja uz turpmākajām nodaļām, paredzot Bābeles gūstu vismaz dažiem no Hiskijas pēcnācējiem (Jes 39:6, 7). Bez tam Jes 13., 14. un 21. nodaļas pravietojumi paredz Bābeles krišanu un atbrīvošanu, ko tā atnesīs Dieva ļaudīm: “Jo Tas Kungs apžēlosies par Jēkabu un atkal izredzēs Israēlu un to pārvedīs savā zemē. [...] kad Tas Kungs tev dos mieru no tavām sāpēm, no ciešanām un no grūtās verdzības, kādā tie tevi turēja, tad tu dziedāsi izsmieklam šādu dziesmu par Bābeles ķēniņu un sacīsi: ‘Cik rāms tagad palicis kaklakungs, kā spaidi beigušies.’ (Jes 14:1–4) levērojiet ciešo saikni ar Jes 40:1, 2, kur Dievs apsola Savai tautai, ka viņu ciešanām būs gals.

Ko Bībele apsola par tavu ciešanu izbeigšanos šodien, tavās pašreizējās ciešanās? Kāds labums būtu tavai ticībai bez šiem apsoliņumiem? Kāpēc ir tik svarīgi tiem piekerties, neskatoties ne uz ko? _____

Klātbūtne, vārds un ceļa sagatavošana (Jes 40:3–8)

Kā Dieva ļaudis gūst iepriecinājumu? Jes 40:1–8. _____

Kāds vārdā nenosaukts ziņnesis pasludina, ka Dievs nāk atklāt Savu godību (Jes 40:3–5). Kāda cita balss pasludina, ka, lai gan cilvēka mūžs ir tik īss kā zālei, “mūsu Dieva vārds paliek mūžīgi” (Jes 40:8).

Pēc trimdas Dieva ļaudis atguva to, ko viņi bija saņēmuši pie Sinaja kalna un tad noraidījuši visu savu atkrišanas laiku, par ko viņi saņēma sodu; viņi atguva Dieva klātbūtni un Viņa vārdu. Šie ir galvenie elementi Dieva derībā ar Israēlu, kas kā dārgums tika glabāti Viņa svētnīcā tautas vidū (2Moz 25:8, 16). Tā kā viņi pārkāpa Viņa vārdu, Dievs atstāja Savu templi (Ec 9.–11. nod.), bet Viņš atgriezās. Viņa klātbūtne un Viņa mūžīgi uzticamais Vārds dod mierinājumu, atbrīvošanu un cerību.

Kāda sagatavošanās Kunga nākšanai ir nepieciešama? Jes 40:3–5. _____

Nav pareizi, ja ķēniņam ir jākratās pa nelīdzenu ceļu. Tāpēc pirms viņa nākšanas ir jānotiek ceļa sagatavošanai. Vēl jo vairāk tas atbilst ķēniņu Ķēniņam! Viņa nākšana, acīmredzot no austrumiem, kur Viņš atradās trimdā kopā ar Saviem ļaudīm kā viņu svētums (Ec 11:16), prasītu vērienīgu teritorijas pārbūvi. Burtiskas, līdzenas automaģistrāles izbūve nelīdzenaļā kalnu reģionā uz austrumiem no Jeruzālemes būtu drosmi atņemoša, pat ja būtu pieejams dinamīts un buldozeri. Dievs ir vienīgais, kas to var izdarīt. Viņš ir tas, kas pārvērš “nelīdzenumu par līdzenu ceļu” (Jes 4:16). Bet Viņam nav vajadzīgs burtisks ceļš transportēšanai, jo Viņam ir ķerubu gaisa rati (Ec 1., 9.–11. nod.).

Jaunā Derība skaidri attiecina Jesajas pravietojumus uz garīgo ceļa sagatavošanas darbu, kas tika paveikts ar Jāņa Kristītāja sludināšanu (Mt 3:3). Viņa vēsts bija – “Atgriezieties no grēkiem, jo Debesu valstība ir tuvu klāt pienākusi,” (Mt 3:2) un kristības, ko viņš veica, bija “grēku nožēlas kristība uz grēku piedošanu” (Mk 1:4). Tāpēc ceļa sagatavošana bija nožēla, labprātība novērsties no grēka, lai saņemtu Dieva mierinājumu, piedošanu un klātbūtni.

Jer 31:31–34 vairākas reizes pasludina to pašu garīgo vēsti Jūdas gūstekņiem, lai viņi saprastu, ka ceļa sagatavošanas darbs Dievam ir garīga rakstura. Šajos pantos Kungs tiem, kas ir labprātīgi, apsola jaunu sākumu: “jaunu derību”, kurā Viņš raksta Savu likumu viņu sirdīs un apsola būt viņu Dievs. Viņi pazīst Viņu un Viņa raksturu, jo Viņš ir tiem piedēvis.

Izlasi uzmanīgi Jes 40:6–8. Kādu cerību tu, kas nokalsti kā zāle, vari gūt no tā, ko saka šie panti? Kam neuzticēties tie mūs brīdina? _____

Evaņģelizācijas dzimšana

(Jes 40:9–11)

Kāda veida notikums ir aprakstīts Jes 40:9–11? _____

Vēlāk Jesajas grāmatā parādās vēstnesis ar labo vēsti Jeruzālemei (Jes 41:27, Jes 52:7). Bet Jes 40:9 vēstnesis, kas pasludina – “Redziet, te ir jūsu Dievs”, – ir sieviete; šo faktu apstiprina ebreju valoda.

Ps 68 Dāvids slavē Dievu, jo Viņš “vada viņu mājās vientuļos, vada tos, kam nemaz nav māju, izved gūstītos brīvībā” (Ps 68:7). Lai gan šeit šie vārdi attiecas uz iziešanu no Ēģiptes verdzības, Jesaja izmanto tās pašas domas, atsaucoties uz otrās “iziešanas” pasludināšanu – atgriešanos no Bābeles gūsta.

Vienlaikus Jaunā Derība attiecina Jes 40:3–5 uz Jāni Kristītāju, kas sagatavoja ceļu Kristum, mūžīgajam Vārdam, kas kļuva Kunga klātbūtne miesā Viņa tautas vidū (Jņ 1:14).

Citi vēl pirms Jāņa runāja par labo Viņa nākšanas vēsti. Starp pirmajiem no tiem bija vecais Simeāns un Anna, kas sastapās ar zīdaiņi Jēzu, kad Viņš tika nests uz templi iesvētīt (Lk 2:25–38). Līdzīgi Jesajas vēstnešiem, viņi bija vīrietis un sieviete. Simeāns gaidīja Israēla mierinājumu Mesijas veidā (Lk 2:25, 26).

Jesajas pravietojuma gaismā tā nešķiet sagādīšanās, ka praviete Anna bija pati pirmā, kas publiski paziņoja pie tempļa kalna Jeruzālemes ļaudīm, ka Kungs ir atnācis: “Tā arī tai pašā stundā piegāja un slavēja To Kungu, par To runādama uz visiem, kas Jeruzālemē gaidīja uz pestīšanu.” (Lk 2:38) Šī bija kristiešu evaņģēlija dzimšana, kādu mēs to pazīstam, – evaņģēlija, labās vēsts, pasludināšana, ka Jēzus Kristus ir atnācis, lai nestu glābšanu. Vēlāk Kristus uzticēja kādai citai sievietei Marijai Magdalēnai pirmo vēsti par Viņa uzvarošo augšāmcelšanos (Jņ 20:17, 18), kas nodrošināja to, ka Viņa evaņģēlija misija planētai Zeme bija pabeigta. Miesa ir kā zāle, bet dievišķais Vārds, kas kļuva miesa, ir mūžīgs (sk. Jes 40:6–8)!

Izlasi Jes 40:11. Kāds salīdzinājums šeit ir atklāts? Uzraksti vienu rindkopu par to, kā tu personīgi esi piedzīvojis Kungu kā Ganu. Kāpēc ir labi paturēt prātā, kā Kungs ir vadījis?

Žēlsirdīgais Radītājs (Jes 40:12–31)

Kā Jes 40. nodaļa attīsta Dieva žēlastības un spēka tēmas? _____

Viscaur šajā nodaļā Dieva žēlastība un spēks ir caurausti un savijušies kopā, jo tie abi ir nepieciešami, lai Dievs glābtu Savu tautu. Viņš grib tos glābt, jo Viņš ir žēlsirdīgs, Viņš spēj tos glābt, jo ir spēcīgs.

Žēlastība (Jes 40:1–5): iepriecinājums, Kungs nāk atbrīvot.

Spēks (Jes 40:3–8): godība pretstatā cilvēka vājumam.

Žēlastība (Jes 40:9–11): labā atbrīvošanas vēsts, Savu ļaužu Gans.

Spēks (Jes 40:12–26): nepārspējamais Radītājs.

Žēlastība (Jes 40:27–31): kā Radītājs dod spēku nespēcīgajiem.

Iepazīstinājies ar Dieva spēku Viņa godības un nemainīguma kontekstā (Jes 40:3–8), Jesaja kavējas pie Viņa varas un augstākās gudrības, kas zemei un tās iedzīvotājiem liek izskatītiesniecīgiem (Jes 40:12–17). Šeit Jesajas stils ar retoriskajiem jautājumiem un dzīvajiem salīdzinājumiem attiecībā uz zemi un tās daļām izklausās līdzīgs Dieva atbildei Iļabam (Iļ 38. – 41. nodaļa).

Kāda ir Jesajas atbilde uz retorisko jautājumu: “Ar ko jūs salīdzināsiet Dievu, un kur jūs atradīsiet Viņam ko līdzīgu?” (Jes 40:18) _____

Jesajam, tāpat kā Iļabam, atbilde ir: neviens. Dievs ir nesalīdzināms. Bet Jesaja pievēršas savam jautājumam un atsaucas uz atbildi, uz ko daudzi senie cilvēki norādīja kā pamatojumu savai rīcībai, proti, ka Dievs ir elks (Jes 40:19, 20).

Jesaja atbild uz šo priekšstatu. Izmantot elku kā kaut ko līdzīgu Dievam, izskatās muļķīgi, bet, lai pārlicinātos, ka cilvēki saprot, viņš tādējādi skaidro Dieva unikālumu un ienes neatbildamu argumentu, ka Viņš ir svētais Radītājs (Jes 40:21–26).

Kā 27. pants atklāj cilvēku, kurus uzrunāja Jesajas vēsts, attieksmi? Kādā veidā mēs esam vainīgi pie šīs pašas attieksmes? _____

Dieva vēsts nolūks ir mierināt ļaudis, kam tas ir vajadzīgs. Līdzīgi Iļabam viņu ciešanas bija viņus samulsinājušas un atņēmušas drosmi jautājumā par Viņa raksturu.

Caurskati šodienas pantus. Tie runā ne tikai par Dieva žēlastību un Viņa spēku, bet arī par faktu, ka Viņš ir Radītājs. Kāpēc šo patiesību ir tik svarīgi saprast? Kā sabats katru nedēļu palīdz nostiprināt šo svarīgo jautājumu? _____

Problēma ar elkdievību (Jes 40:19, 20)

Elkdievība iznīcina unikālas, personiskas attiecības ar Dievu, aizstājot Viņu ar kaut ko citu (2Moz 20:4, 5; Jes 42:8). Tā pravieši runā par elkdievību kā par garīgu “laulības pārkāpšanu” (Jer 3:6–9, Ec 16:15–19).

Izlasi Jes 41:29. Kā Jesaja raksturo elkus? Kā tu saproti, ko viņš šeit par tiem pasaka? Kāpēc tas ir tik precīzs jebkura elka apraksts, lai arī kas tas būtu? _____

Senie elku pielūdzēji uzskatīja, ka viņi pielūdz spēcīgas dievišķas būtnes ar tēlu vai simbolu palīdzību. Pielūdzot elku, kas aino citu dievu, tiek pārkāpts pirmais bauslis: “Tev nebūs citus dievus turēt Manā priekšā.” (2Moz 20:3) Bet, ja elks ir ar domu attēlot patieso Dievu, kā, piemēram, zelta teļš (2Moz 32:4, 5), Kungs atmet to kā Viņa attēlojumu, jo neviens nezina, kāds Viņš ir (5Moz 4:15–19), un nekas nevar attēlot Viņa nesalīdzināmo godību un lielumu. Tādējādi elks pats par sevi darbojas kā cits dievs, un tā pielūgsmē pārkāpj pirmo un otro bausli.

Dieva ļaudīm nav vajadzīgi elki, jo viņiem ir reālā Šekinas klātbūtne Viņa svētnīcā. Pielūgt elku nozīmē aizstāt un līdz ar to noliegt Viņa reālo klātbūtni.

Kādus elkdievības veidus mēs sastopam mūsdienās kā draudze? Vai elkdievība mūsdienu draudzē atklājas viltīgākā veidā? Ja jā, tad kā? _____

“Daudzi, kas nes kristieša vārdu, līdz ar Kungu kalpo arī citiem dieviem. Mūsu Radītājs vēlas mūsu augstāko nodošanos, mūsu galveno uzticību. Jebkas, kas samazina mūsu mīlestību uz Dievu vai traucē īstenot Viņam pienākošos kalpošanu, kļūst līdz ar to par elku.” (Elenas Vaitas komentāri “The SDA Bible Commentary”, 2. sēj., 1011., 1012. lpp.)

No senajiem rakstiem mēs zinām, ka elkdievība bija pievilcīga, jo tā bija saistīta ar materiālismu. Izmantojot pielūgsmes veidus, kas cilvēkiem ir labi saprotami, elku pielūdzēji pagodināja spēkus, kas, viņuprāt, varēja dot viņiem auglību un labklājību. Tā bija reliģija “palīdzī sev”. Vai izklausās pazīstami?

Tieši pirms Kungs atgriezīsies, kad Viņa ceļš būs sagatavots ar pēdējo Elijas izlīgšanas vēsti (Mal 4. nod.), izvēle būs tāda pati kā Jesajas dienās: vai jūs pielūgsiet Radītāju vai kaut ko citu (Atkl 13, 14), jo galu galā mēs tik un tā vienmēr kaut ko pielūdzam.

TĀLĀKIEM PĒTĪJUMIEM:

Izlasi E. Vaitas grāmatā “Pravieši un ķēniņi” nodaļu “Redzi, jūsu Dievs!” (311.–321. lpp.).

“Jesajas laikā dievišķās atziņas trūkuma dēļ cilvēku garīgā izpratne bija visai tumša. Sātans bija ilgi pūlējies, lai ļaudis savu Radītāju uzlūkotu kā grēka, ciešanu un nāves autoru. Viņa pieviltie Dievu iedomājās kā cietsirdīgu un pavēlošu Būtni, kas modri gaida, lai apsūdzētu un notiesātu, nevēloties grēcinieku pieņemt, kamēr vien ir kāds likumīgs iegants palīdzību nesniegt. Mīlestības bauslību, kas valda Debesīs, ļaunais viltnieks attēloja kā ierobežojumu cilvēku laimei, kā apgrūtinošu jūgu, no kura būtu labi izbēgt. Viņš paziņoja, ka šīs prasības nevar izpildīt un ka sodīt par pārkāpumiem ir varmācīgi.” (Elena Vaita “Pravieši un ķēniņi”, 311. lpp.)

JAUTĀJUMI PĀRRUNĀM:

1. Apkopojiet saviem vārdiem Jesajas vēsti 40:12–31. Rakstiet to, izmantojot mūsdienu salīdzinājumus, tādus kā mūsdienu zinātniskos atklājumus, kas pat vēl uzskatāmāk parāda mūsu Dieva pārsteidzošo spēku. Līdzdalieliet savus kopsavilkumus Bībeles izpētes grupā.

2. Kā Jesajas Dieva vārda nemainīguma un cilvēka trauslās dzīves īslaicīguma apraksts (Jes 40:6–8) saistās ar tavām bailēm no nāves? Kā tas saistās ar tavu augšāmcelšanās cerību (Īj 19:25–27, Dan 12:2, 1kor 15:51–57, 1tes 4:13–18)?

3. Kā cilvēks varētu piedzīvot lepnuma un augstprātības dziedināšanu, ņemot no sirds vērā Jes 40:12–31?

KOPSAVILKUMS:

Ar Jesajas starpniecību Dievs iepriecināja tos, kas cieta. Viņu bēdu laiks beidzās, un Dievs atgriezās pie viņiem. Tā vietā, lai zaudētu drosmi un būtu samulsuši, viņi varēja uzticēties, ka Dievs izmantos Savu radošo spēku viņu labā.